

Georges Guyaux (22/1-1942 – 13/2-2016)

Geachte Mijnheer de Voorzitter, leden van de academie,

Twee redenen nopen mij om mijn zetelrede te houden ter nagedachtenis van George Guyaux, voor de meesten onder ons gewoon 'George'.

Eerst en vooral was het George die me heeft voorgesteld als lid van deze puike academie.

Ten tweede deelden George en ik dezelfde passie voor de gedetailleerde studie van klassieke postzegels en hun plaatreconstructie.

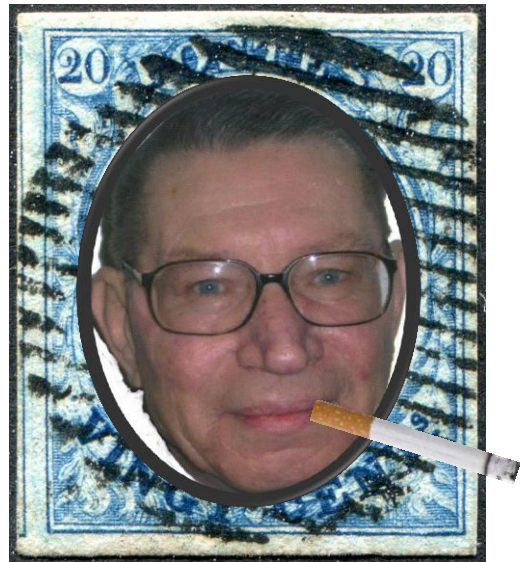
Drie zaken vallen me onmiddellijk te binnen wanneer ik aan George denk:

De medaillonpostzegels, sigaretten en koffie.

Toen ik geaccepteerd werd als corresponderend lid van deze academie was ik vanzelfsprekend blij. George had mij geïntroduceerd en om hem te bedanken inviteerde ik hem samen met mij het glas te heffen maar hij wou enkel een kop koffie aanvaarden. Dit was misschien niet mijn manier om mijn lidmaatschap te vieren maar koffie was alvast beter dan het delen van een sigaret!

Het allernoodzakelijkste voor George waren zijn sigaretten. Elke pauze benutte hij ten volle om een sigaret op te steken en geen gelegenheid ging voorbij zonder dat hij werd gezien met een van zijn geliefde sigaretten in de mond. Als de vergadering soms te lang duurde of wanneer er geen pauzes waren voorzien, dan creëerde George wel zijn eigen pauze.

Bij hem thuis mocht George niet binnenshuis roken dus was hij het gewoon in het deurgat te staan en de elementen van weer en wind te trotseren, samen met zijn trouwe sigaret. Het was waarschijnlijk maar best dat George thuis niet mocht roken en dan heb ik het niet over het passief roken of over de geelgekleurde en duffe gordijnen. Neen, dan denk ik aan de postzegels! Als George wel had gerookt terwijl hij zijn medaillonpostzegels aan het bestuderen was, dan waren er ongetwijfeld een paar geweest die een blijvend litteken zouden hebben overgehouden aan de accidentele as die er toch zou gevallen zijn.

George werkte bij de post. Hij startte zijn professionele carrière in 1958 en bleef zijn gehele werkleven trouw op post. Misschien was het de dagelijkse bezigheid met postzegels waardoor hij het virus te pakken kreeg. In alle geval is het een feit dat hij reeds in 1963 begon met postzegels te verzamelen.

Het begon bij hem, zoals bij velen trouwens, met het aankopen van de nieuwe uitgaves bij de post.

Tijdens een postzegeltentoonstelling in de late jaren '60, die hij waarschijnlijk bezocht om de nieuwe uitgaves te kopen, kreeg George zijn filatelistisch Eureka-moment! Hij werd gefascineerd door de gegraveerde epaulette en in het bijzonder de médaillon postzegels, en keek nooit meer om. Het was de Noirsent collectie die hem over de streep trok.

Om van het verzamelen van 'nieuwe uitgaves', eentje van elk, te evolueren naar de studie van de médaillon postzegels betekent een complete verandering in paradigma. Het is immers geen plotse transformatie, dat is gewoon onmogelijk. Hiervoor is veel studiemateriaal nodig, veel desbetreffende literatuur en veel tijd.

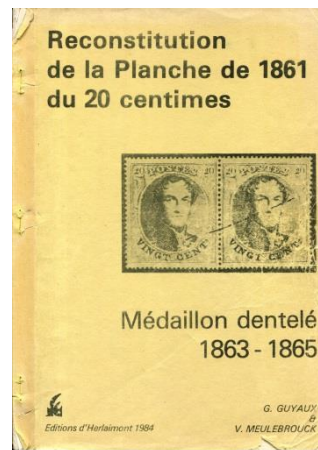
Jaren van accumulatie van zegels en ontelbare uren van studie volgden. In 1983 was George eindelijk klaar om iets van zijn kennis over de médaillon postzegels te delen. Zijn eerste studieresultaten werden gepubliceerd in een paar artikels in het Balasse magazine.

Georges eerste gepubliceerde studieresultaten

In 1984 publiceerde hij, in samenwerking met V. Meulebrouck, het referentieboek:

« Reconstitution de la Planche de 1861 du 20 centimes. Médaillons dentelés 1863-1865. »

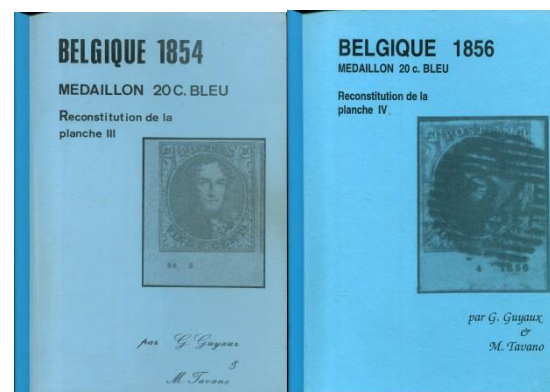
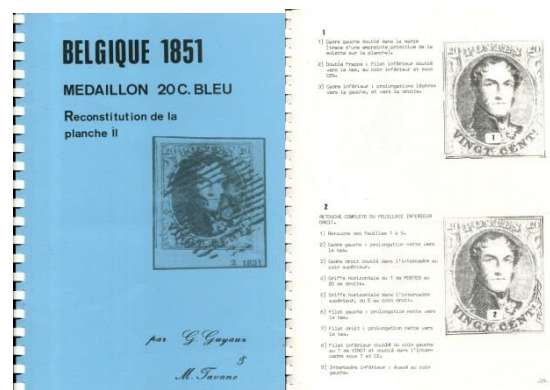
Dat werd gevolgd door verdere uitgaves in samenwerking met Mario Tavano, nl.

« Belgique 1851, Médaillon 20 c. bleu, Reconstitution de la planche II. »

« Belgique 1854, Médaillon 20 c. bleu, Reconstitution de la planche III. »

« Belgique 1856, Médaillon 20 c. bleu, Reconstitution de la planche IV. »

Het mag gezegd dat al deze uitgaves nog steeds gelden als de standaard-referentieboeken op dit gebied!

Georges' carrière als tentoonsteller startte in 1987 toen hij zijn 'Medaillon postzegels' toonde tijdens een niet competitieve tentoonstelling in Charleroi. Het jaar erna participeerde hij wel in

een competitie en ontving onmiddellijk al een gouden medaille op provinciaal niveau. In 1990 deed hij mee aan een nationale tentoonstelling en won, opnieuw, goud. Dit motiveerde George om zijn collectie nog verder uit te diepen en te verbeteren voordat hij er mee naar het internationale niveau durfde te trekken. Zijn eerste poging, Capex '96 in Toronto, Canada, resulteerde in groot verveel.

Capex '96 Medaille

Ter gelegenheid van Philexfrance '99 in Parijs behaalde hij 90 punten, en goud, en hij deed daarna nog beter tijdens Belgica 2001 door nog eens 3 punten extra te scoren, wat hem 93 punten opleverde en een verdiende gouden medaille.

Pagina's uit Georges collectie

George in goed gezelschap op een latere tentoonstelling (Monaco)

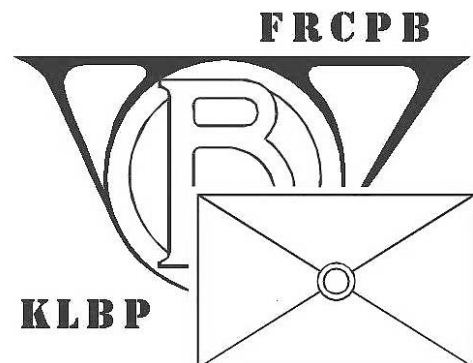
Zijn jaren van tentoonstellen leidde uiteindelijk ook tot zijn aanstelling als jurylid. Hij startte zijn jurywerk in 1993 en sinds 2003 was George een evidentie binnen de jury van vele provinciale tentoonstellingen en de tweejaarlijkse nationale tentoonstelling in België.

De Antverpia 2010 Jury met George op de voorgrond

Filatelisch student, schrijver, tentoonsteller en jurylid ... meer nog, George was ook nauw betrokken bij de organisatie van het filatelistisch gebeuren in België.

In 1985 werd hij provinciaal commissaris voor de traditionele filatelie voor Henegouwen. In 1992 werd hij de vertegenwoordiger van Henegouwen bij de KLBP en in 2004 werd hij verkozen voor het dagelijkse bestuur in de functie van eerste ondervoorzitter, een functie die hij behield tot aan zijn dood.

George kreeg in 1988 de provinciale filatelistische medaille en die van de nationale verdienste in 2003.

George was natuurlijk ook gedurende een lange tijd lid van onze academie. Hij werd corresponderend lid in 1998 en titulair lid in 2001. In die hoedanigheid hield hij in 2003 zijn zetelrede ter ere van Michel Fontinoy.

13 februari 2016 was een zaterdag. Ik was verantwoordelijk voor de selectie van de juryleden voor de traditionele filatelie voor de volgende nationale tentoonstelling in Roeselare. Vanzelfsprekend belde ik naar George om hem te vragen hierbij aanwezig te zijn. Het was echter zijn vrouw, Yvette Duville, die de telefoon opnam. Ik stelde mezelf voor en vroeg of ik George even kon spreken. Zij antwoordde mij: 'George est décédé aujourd'hui'. Ik was compleet verrast en het was alsof ik het in Keulen hoorde donderen. Ik kon toch nog mijn condoléances overbrengen en stamelde een of andere beleefdheidsformule voordat ik oplegde. Ik voelde me zeer vreemd achteraf en had twijfels of ik nu juist had gehoord of niet. Was George echt dood? Had ik dit nu goed begrepen? Het scheelde niet veel of ik had teruggebeld om zekerheid te krijgen.

De dood van George heeft binnen de schoot van de academie en binnen de Belgische filatelie in het algemeen een leegte achtergelaten. Doorheen zijn teksten en boeken blijft hij echter leven en laat een mooie nalatenschap achter. Ik ben ervan overtuigd dat het George veel plezier had gedaan te zien hoe anderen de baton hebben overgenomen en vandaag eens te meer proberen de limieten te verleggen in de studie van de médaillon postzegels.

Moge hij rusten in vrede.

Lars Jørgensen RDPSA
6de april 2019